

части отъ противника отстъпватъ, затова атакувайте съ вашата дружина, за да му се пресѣче пътятъ на отстъплението“.

Дружинниятъ командиръ, майоръ Чолаковъ, съобщи заповѣда на полковия си командиръ и поведе дружината, като имаше 14-а и 15-а роти въ първа линия, а другитѣ — въ поддръжка. Когато бойната частъ стигна Соуджакъ дере, той изпрати 16-а рота да удължи бойния редъ вѣдсно и да обхване гребена източно отъ дружината. Ротитѣ настѣпиха стремително. Когато 16-а рота наближи на 150 крачки отъ гребена, ротниятъ командиръ спрѣ веригата и заповѣда да напълнятъ пушкитѣ; но въ тоя моментъ отъ дракитѣ на гребена откриха най-честъ огънь. Ротниятъ командиръ, капитанъ Тошевъ, видѣ, че нѣма време за губене, извика 4-и взводъ, който бѣ въ поддръжка; но тъй като взводътъ не идѣше, той подаде сигнала „Атака“, по който цѣлата дружина настѣпи напредъ на ножъ. Турцитѣ побѣгнаха, и българитѣ заеха гребена. Войницитѣ искаха да преследватъ, обаче дружинниятъ и ротнитѣ командири намѣриха опасно всѣко увлѣчение. И наистина, предъ тѣхъ се откри позиция, усилена съ два реда окопи, заета съ картечници. Вѣдсно една рота заемаше края на гората, предъ фланга на позицията имъ. Единъ ескадронъ и голѣми маси се движеха къмъ южния флангъ.

Дружината откри огънь, и отначалото имаше надмощие, но скоро турцитѣ се засилиха, особено откъмъ фланговетѣ, откъдето я поражаваха косо съ картечници. При това, дружината се почувствува откъсната. 2-а дружина и 20-полкъ не мръднаха напредъ; селото Дуванджа остана въ турски рѣце, и отъ него биеха дружината въ флангъ. Повлия и отстъплението на лѣвия флангъ, отстъпление, което се виждаше отъ гребена. При това положение, следъ като престоя около единъ часъ, когато турскиятъ огънь взе голѣмо надмощие и причини голѣми загуби, дружинниятъ командиръ заповѣда отстъпление. Тъй като 6-а рота бѣше изпратена отъ командира на бригадата въ интервала между 18-и и 20-и полкове, командирътъ на полка, който нѣмаше въ рѣцетѣ си никаква частъ, изпрати поддръжката на 2-а дружина — 7-а рота — на дѣсния флангъ на 4-а дружина, който флангъ бѣ обхванатъ отъ турцитѣ, но бѣше късно — когато ротата минаваше Соуджакъ дере, 4-а дружина отстъпваше.

Командирътъ на планинското отдѣление прикри отстъплението, като насочи огъня противъ турцитѣ, за което премѣсти